

Ljubljano, ki se je izprvo zatajil, po tem pa izgovoril, da mora zjutraj na Črnuče ubitega človeka ogledat iti; ker pa tudi drugi naprošeni zdravnik ni hotel iti, je še le proti 5. uri zjutraj prišel tretji zdravnik, pa mati bila je že mrtva. Popoldne je prišla iz Ljubljane komisija preiskavat mrtvo, — al kaj! ker se mrtvi ne dadó več oživiti! Mi zato zdaj vprašamo: ali je komisija nemarnega okrajnega kirurga, v čegar dolžnost spada porodnicam v okolici Ljubljanski na pomoč hiteti, z babúro vred v preiskavo vzela? in ali ne bode vprašala županstva in okrajne gospóske: zakaj se že davno niste prizadajale, da bi Bizoviški okraj imel izprašano babico, ki je v tem kraju bolj potrebna, ker ravno pri pericah se prav lahko primerijo nevarni porodi? To, to je neobhodno potrebno, da se v prihodnje odvrnejo take nesreče.

— (*Odbor Matice slovenske*) ima zbor 10. dne marca, za katerega so na dnevni red stavljene sledeče obravnave: 1. Razgovór o nasvetovanem spominku dr. E. H. Coste. — 2. Določi se, kdaj naj bo občni zbor. — 3. Ktere knjige naj izdá društvo za 1876. l. — 4. Poročilo tajnikovo o knjigah za 1875 l. in o drugih stvareh. — 5. Posameznih udov nasveti.

— (*Slovensko gledališče*.) Važne, po večem žalostne dogodbe so nas zadrževale, da zadnji čas o slovenskem gledališču nismo mogli pisati, zato se nam je pa tudi poročevalna torbica zelo napolnila. Naj jo tedaj nekoliko spraznimo. Da ne segamo predaleč nazaj, začnimo s predpušno igro „Lumpaci Vagabund“, ki je pustno nedeljo gledališče v vseh prostorih napolnila. Igrana je bila sploh dobro, zlasti gg. Nolli, Kajzelj in Schmidt, predstavljaje zanikerno trojico rokodelcev, so s svojimi šalami budili veselost in smeh po vseh prostorih. Gospod Nolli je pel nekaj zbadljivih kupletov, ki so našli po vsi hiši odmev. Vsi drugi igralci in igralki so se dobro sukali po odru; pohvalimo naj le še gospodičino Namretovo, ki je ta večer prvikrat se nam pokazala kot pevska moč, katera se bo morda, ako se pridno uri in vadi, dala porabiti tudi za operete. Gospodična Piskarjeva, ki je letos prvikrat nastopila, je pokazala se v tercetu prav vajeno pevko. — Ponedeljek 15. dne t. m. so bile na programu tri igre, ki so se vršile skoz in skoz izgledno dobro — žalibog, da le v praznih prostorih. Naj bo vsakemu žal, kogar ta večer ni bilo v gledališču. Prva igra „Kdo se zadnji smeje?“ je lična salonska drobtinica, v kateri sta gospodična Podkrajškova in g. Schmidt razvila vse svoje igralne moči; kaj tacega, kakor sta nam kazala ta dva, se pač ne vidi vsak dan in povsod, le v najboljših dvornih gledališčih; igralca sta se kazala v najnobeljših salonih prav domača, njunega igranja ne moremo dovolj pohvaliti; plosk jima je bil, naravnost rečeno, strasten. — V drugi igri „Gospoda Kodelja pridige izza gardin“, ki je bila vredna naslednica prvi, so se zopet odlikovali posebno gospodična Podkrajškova in gospoda Nolli in Schmidt; gospodična Ledarjeva je bila ljubeznjiva v prikazni in je tudi svojo neprelahko nalogo vrlo izvršila, ravno tako gospodična Namretova. Gospod Šušteršič se nam je zdel malo preveč hudournik, sploh ta gospod, da si je dober igralec, le prenašlo govori. Le bolj mirno, pa bo dobro! S tem pa nočemo reči, da s tem, kar so nam podali zadnji trije, nismo bili zadovoljni; marveč pridružimo se sodbi občinstva, ki ni moglo nehati z glasno pohvalo in ploskom. — V tretji že znani igri, burki „Krojač Fips“ je prekosil ljubljenecek gledališčinega občinstva gosp. Kajzelj sa mega sebe. Njega hvaliti bi bilo vodo v morje nositi; zato rečemo le to: Radi bi vedeli, kako nalogo bi mogel

ta gospod dobiti, da bi je izvrstno ne igral! Pri besedah njegovih: „Tako je, če človek podpiše, pa ne ve, kaj“ — je zadonel po vseh prostorih plosk, vsak se je spomnil na to, kar se je po Kranjskem pri zadnjih volitvah godilo. Soigralci so ga v tej burki vrlo podpirali, pa saj je že on sam zadostil, da je igra vsem dopadla. Ta večer je bil najprijetnijših gledališnih večerov eden, občinstvo bi bilo sedelo do polnoči pri takih predstavah. — Hvala, komur hvala gré, zato omenimo tudi vojaške godbe, ki je pri vseh predstavah izvrstna, in gode tako, kakor je le pri koncertih navada. — Pretekli ponedeljek se je igrala sicer nekoliko slovanskemu duhu nasprotna, a vendar dobra in vplivna igra „Deborah“, v kateri sta se zopet gospodična Podkrajškova kot judinja in gosp. Schmidt kot kmetiški sin skazovala. Tudi drugi igralci so bili na svojem mestu, gledališče pa zopet le srednje polno. — V nedeljo ima priti na vrsto nova burka „Denar — sveta vladar“, v kateri bo imel neki gosp. Kajzelj posebno prilično nalogo. Bo pa že zopet polno.

— (*Sokolski večer*.) Prvi postni „sokolski večer“ bode jutri četrtek 25. februarja v čitalnični restavraciji. Začetek bo ob 8. uri zvečer.

— (*Pobirki iz časnikov*.) „Laibacherica“ je predvčeranjim po „N. f. Pressi“ razodela svetu nekaj, kar je ali od konca do kraja izmišljeno, ali pa le skuhan v kaki glavi, katera muhe lovi, in to je snovanje nekega „Nationalratha“ (narodnega sveta), ki sestavljen iz staro- in mladoslovencev, ima na čelu stati vsem prihodnjim narodnim početjem. Ker nam danes prostora manjka, o tej sanjariji kaj več spregovoriti, povemo morebiti v prihodnjem listu kaj več o njej. „Brencelj“ ima pa le spet gradiva za besedo in sliko.

— (*Oznanilo kmetovalcem*.) Najboljše sorte zgodnjega Amerikanskega krompirja se dobivajo cent po 5 gold. pri g. P. Skaletu v Ljubljani.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — V državnem zboru so odgovarjali ministri na različne interpelacije dr. Vošnjaku, Moravskemu poslancu Weberju, Šlezijškemu poslancu Cienciali i. dr. Zadnjemu se je zopet minister Glaser pokazal učenega jezikoslovca. Kakor je nekda dr. Costi rekel, da je slovenski jezik „otročje bebljanje“, tako je tudi Cienciali odgovoril, da v Šleziji velja po uradnih le nemški jezik, poljski in česki pa da sta le narečja, ki nimata niti gramatike, niti pismenega jezika. Klobuk raz glave pred tako učenim ministrom-jezikoslovcem!

— *Pravda Ofenheimova* je bila tik konca nenadoma pretrgana. Predsedniku je namreč slabo prišlo, da se je na tla zgrudil in so ga morali domú nesti. Ker mu še zdaj ni bolje, se še nič ne vé, kdaj bo mogoče pravdo nadaljevati in končati.

Žitna cena

v Ljubljani 20 februarja 1875.

Vagán v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 10. — banaška 5 fl. 62. — turšice 3 fl. 20. — soršice 4 fl. 10. — rži 3 fl. 60. — ječmena 3 fl. —. — prosa 3 fl. —. — ajde 3 fl. 10. — ovsa 1 fl. 90. — Krompir 2 fl. 40.

Loterijske srečke:

v Gradcu	}	20. feb. 1875:	50.	52.	54.	38.	37.
na Dunaji			83.	80.	46.	62.	61.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 6. marca.